

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJTÓIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS HÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona. — Félévre 4 korona

Negyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Előfizetések a kladóhivatalba küldendők.

Szerkesztőség és kladóhivatal, Rákóczi-út 565.

Kladótulajdonos:

GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kladóhivatalhoz

letézendők

Nyitási költségek soronként 50 fillér.

Hirdetések egyezség szerint.

Béke.

Hol vannak azok a galambok, amelyek az elmúlt napokban rászálltak az országházának ereszére? pedig kell, hogy visszazálljanak, mert a békét ántjuk. Áhitjuk mindnyájan és kivétel nélkül. Most egyetlen feltétellel, hogy dolgozhassunk. Nekünk dolgozniunk kell, mert a nemzet kiépítés munkájában csak az alapfalaknál tartunk s ez, ha a munkát szerényen nem folytatjuk, — beázik. Akkor pedig kárhavész a munka, hiszfusi főradságunk magunk is reményt vesztelek leszünk munkánk sikerében. Mi nem engedhetjük meg az állandó közéleti zűrzavart és meddőséget melyre bekényszerített valami lomák, viszályos állapot. Nekünk szükségünk van egy zavar nélküli időrvényalkotó testületre, vagy igaza lenne Kozma Andornak, ki szárnyaló versében, melyet szerényen krónikának nevez; európai kórságnak nevezi a mai helyzetet, mely megfekszik minden európai fórumot, ám ne féljünk — mondja — mert azért van haladás, mert a haladás vize széles réteggű s a kór csirái át nem hatolnak. A költő mindég látóka volt korának. Már Tihullus dalaiak máguszi erőt tulajdonítottak. Lehet, vagy igazság e vigasztalás, de a hazafiui aggodalom még sem bonthatja ki a bizalom szárnyait. Lehet, hogy a kis zenebona nem csinál számbavethető kárt, de oly nagy értékek

vannak kockán, hogy a hazafiui aggodalom mindenestre jogosult.

És mily erővel tudnók mi a közvéleményt képviselni ama kérésünk előterjesztésekor a hivataloltakhoz: hogy kevésbé gyűlöljék egymást, mint a hogy szeretik a hazát s találják meg a békeség megnyugtató kompromisszumát! Nagy önteltség lenne, ha csak hű reményt is táplálnánk, hogy a közvélemény szerény szócsöve gyöngy hangját meghallgatnák? Nagyobb hangokra, erőteljesre, tekintélyesre, fenségesen hangzóra, — siketek maradtak az urak. Mit akarna a tücsök, mikor az ég menydörög? Ágyudörgés morajába minek muzsikálna béle a kósza cigány?

A béke galambját tehát nem hessegetjük semerre. Just Gyula, őcsce Zsigmond hozta forgalomba a tornyai gányó örökéletű, fatalista szállóigéjét: valahogy csak lesz, mert úgy, hogy még szükségeseit volna, sohasem volt. Soha még nem illett helyzetre ez a bölcs mondás. Valahogy csak lesz. Hogy mint lesz, nem tudjuk. Lehet — hiszen még esnek csodák — hogy mégis a ház ereszére repül a béke galambja. És ez volna a legnagyobb csoda. Lehet, hogy lavirozunk a bizonytalan vizeken kisebb kárral mint sejtendők; lehet, hogy ezt a műviltart is kibírjuk s kilábol belőle a parlamentarismus, melynek csődjét jelentik mindenfelé, ahol az intera nacionalismus áramlatai erősebben fujrak.

Csakhogy Tisza István grófnak a társadalom tudományi egyesületben múlt hétre esett fényes sikere bizonyítja, hogy a nacionalismus még nagy, értékes java fajunknak s mi parlamentarismusunkat az utolsó izig védeni tartozunk és védeni fogjuk. Többet mondani pár politikai lenne s mi nem foglalkozunk politikával. De a béke nagy javallt ekkárá, a viszály nemzetpusztító veszedelmét hirdetni; ki minősítene politikának? A nemzeti érzés órállójának ellenség közlekedését hirdető hangja ez, vajha meghallandék abban a táborban, hol a magyarság saját féltve, virrasztják.

Az udvariasság ligája.

Ezen is lehet mosolyogni. Ezt is ki lehet nevetni. Nem csoda, hogy az újságok — széles világban — nem szalasztják el az alkalmat és kedvükre csufolódnak az új úgán. Az udvariasság ligáját Emberek akik ezentúl foga-felvénnyel a gombiyukukban járnak és fogadalmuk következtében kénytelenek mézédésen mosolyogni, ha valaki a lábukra lép. Oh, kiünnöden kicsúfolható ez az egész dolog. De igazság nincs a csufolódásban. Mert a formán — a ligába való tömörülésen — talán még lehet némi joggal mosolyogni, ezt talán még lehet kifogásolni, de magát a céltól — a mai emberiségnek az

TÁRCZA.

A halott búcsú csókja.

Halott csókot küldök homlokodra
Múrvány ajkamról féltve hidegen:
Jer, borulj rá bátran a halottra,
Utolsó csókja a tied legyen.

Lezárva már, lezárva két szemem,
Nevetve többé nem tekint reád;
Ne légy, ne légy te hűtlen istene,
Csókold meg egyszer hideg homlokod.

Bűnhődni hívtam.

Hogy bűnös vagyok
Az Úr is tudja:
Vagy lehet- más
Az ember útja?

Ó szabott törvényt
A bűn határára
S teremlett embert
A halál árán.

II.

Bűnhődni hívtam
Átkos az én vérem,
Busuló huragba
Vesz a veszteségem.

Szívemben siratok
Halottl fenéje,
S vágakozó Ádám
Bűnre vágó vére.

Gyarló az én lelkem
Bűr tagadom egyre,
Bűnsebb mint régen
Nem méltó keresztire.

Böszörményi-Vargha Géza.

Az életem és koromból.

— Görgel emlékiratai. —

Nem kellett volna annyira sietnem munkáim közzétételével *)

Igaz, de — a családapai kötelesség is — kötelesség . . . ; vagyontalan kétemre oly időpont állt be nálam, amikor valamit okve-

*) Az 1902-ben megjelent életem művére ezúttal a szerző.

tellen lenni kellett, családom élete föntartására.

Jártam ugyan egyéb becsületes kereset után, miből családommal együtt megélhettek, éghői cseppent helyzetemben: de sok fáradozás dacára is csak nem akadt. Azon mágnásoktól egyébiránt, akiknél bekopogtatam, rossz néven venni, hogy jó módjával elutasítanak, sőt lehet. Meg kell azt gondolni, tisztességes állásu magásemberre nézve mily kényes és alkalmatlan dolog (kivált Ausztriában) rendőri felügyelet alatt internált egyénnel, huzamosb folytonosságot feltételező bármily üzleti összeköttetésbe bocsátkoznia.

Valamely jó barátomnak terhére esni — nem akartam, sőt akkori időben ezt, ha akarom vala, sem tehetem, minthogy a még életemben és szabadon megmaradt jó barátim közül akkor nem tudtam egyet is, akinek nem kellett volna az életnek ugyan e fajta viszonyltságával magának is megköszönie.

A császári kormányhoz folyamodni kellett tartásért — ellenkezett benső érzésemmel.

Könyvem megvolt írva . . . Kiadó magától kínálkozott . . .

Hanem — igazat szólva — munkám

udvariasságra való nevelését — csak ödvözölni és köszöneti lehet ujjongva és áhitattal.

Ma szerencsésen elfutottunk már oda, hogy nemcsak a mandarinos hajlongás, nemcsak az udvari eredetű, azután bürokratikus lapossá és megalázkodóvá lett merevség és feszesség tűnt el az emberiség életéből, hanem lassankint eltűnnek az összes társadalmi formák, a melyek a közös életet valamennyire értékes emberek számára elviselhetővé tették, sőt elmés és kíméletlen ötlelességű társadalmi anarchizálók — többnyire művészek — megteremtették az udvariatlanság filozófiáját, a kíméletlenség elméleti igazolását is és így nemcsak maguk szabadultak föl minden terhes konvenció nyúgólól, hanem föl szabadították, szabad otrombaságra kaptak egy csomó lökfőköt is, akik boldog fickándozást kezdtek abban a tudatban, hogy ami Jupiternek szabad, az szabad az ököknek is.

Ámbár: valljuk be, hogy a művészdarára és egy nihilista ötlelességnek a bátorítására nem is volt nagy szükség. A huszadik század embere amúgy is elég nevelten volt már. Nem csupán az a sokat és joggal fölpanaszolt tónus, amelyekben fiatal emberek fiatal leányokkal érintkeznek, hanem az a tónus is, amelyben férfiak általában nőkkel, még idősebb nőkkel is, sőt az a tónus, a melyben ismeretlen emberek egymással, utcán vagy egyebütt érintkeznek: rút, otromba, alantas és elviselhetetlen. A párbaj utálatos és ostoba intézmény, de ezeknek az otrombaságoknak a lattára néha mégis föl kell sóhajtaniuk: milyen jó, hogy holdog ifjúságunkban verekedünk párszor és milyen jó hogy ez az eszköz most is rendelkezésünkre áll és milyen jó, hogy ez a pimasz itt a szomszédomban sejtí ezt, — mert értékes ember számára egyébként igazán elviselhetetlen volna minden érintkezés idegen emberekkel.

Teljes és hibátlan udvariasságot manapság, úgy látszik, csak két tulajdonság adhat meg: a góg és a hit, de mind a kettő csak

a leguaságasabb potenciájában. A gógos ember úgy tenézi az embereket, a nagyon erősen hívő ember úgy szereti őket, hogy már udvarias tud hozzájuk lenni. A mai társadalomban éppen ezért két típus van, amelynek az udvariasságára bizonyosan lehet számítani: az arisztokrata és a nazarénus. Ami a kettő közé esik, az idekedés, taszítálgatás, tolatkodó lapintallanság és kíméletlen nyelvelés.

A feduális berendezkedésű társadalmak inkább otthon volt az udvariasság. A jobbágy hozzászokott az aláztatossághoz, az urak pedig maguk között olyan válogatott társaság voltak, amelyben lassan meg kellett teremnie a finom társas élet törvényeinek. Lassan: ezen van itt a suly. Mert ha a keservesen eltarapózott udvariatlanság afféle polgári helyet visel is és ha valóban kísérő jelensége is a demokráciának, mégsem tartozik hozzá a polgári társadalom berendezkedéséhez. A középkorban kialakuló nemesség társadalmi szokásai is rettenetesen vadak és otrombák voltak sokáig; a vagyamosodás, az egymás után következő generációk jóléte finomította meg őket és évszázadok tudták csak belőlük a rokkó élettilulást fejleszteni. A demokrácia, az egész polgári társadalmi nagyfiataltal még, a teljes kifejlődésétől még messze van; ha nem a gyerekkora ez a mai, akkor a kamaszkora, — és van-e formátlanabb és faragatlanabb korszaka az embernek a kamaszkornál? Pedig ha demokráciát mondunk, akkor ma már a munkásságot is bele kell értenünk. És ha a polgári osztály a maga fejlődésének a kamaszkorát éli, akkor a munkásságot még csak egy bölcsőben rugdalózó Herkules, amely — valóban úgy is viselkedik, mint ahogyan azt egy csecsemőkorát élő lénytől várja az ember. A kulturának nincs szomszédosabb fogyasztója, mint a munkásság (itt persze általában csak az ipari munkásság jöhet számba), a társadalmi kultúra egyelőre nem alkalmas tömegcikk a munkásság számára.

közrebocsátásával mintegy saját nemzetem szerencsétlenségén közvetve nyereszkedni, szintén vonakodom egyideig — fájdalom! nem eddig, ameddig a nonum prematur in animum elve tanácsolta volna. Nyomasztó anyagi belyzetem sehogy sem engedé.

Máskülönből munkám nem németül és nem is ezen, magába véve ugyan jogosult, de nem célra vezető modorban, hanem magyarul és azon még az ellenfélt is lehetőleg kímélő szellemben, hanem magyarul és azon még az ellenfélt is lehetőleg kímélő szellemben írva, jelent volna meg, mely a tárgyalt események nagyszerűségének is — átlálom jobban felett volna meg.

Kégyes olvasóim közül, aki netalán azért, hogy nagyon erősen találtam oda mondogatni neki, még mindig bosszút forral ellenem: hagyjon föl véle, kérem. Meg van ő már bosszulva akár csak az által is, hogy pár évvel munkám megjelenése után az érte kapott írói díj fogytával, még azt is megtenni kényszerültem, ami legnehezebben esett, t. i. tartásért folyamodni a bécsi kormányhoz. Barátaim azonban ne vegyék zokon e lépést tőlem; mert e valóban kínos lépést egyedül a köölt kezű családapa tevé. Poli-

likai jellememnek nincs köze hozzá.

Nem lévén sem azon ördögi félisten, sem azon félisteni ördög, akinek engem felváltva lefest egy Genfben megjelent három kötetű magyar munka; míg én megbirtam tanulni mind azt, amiről az imént említém, hogy munkám megjelenésekor még nem volt tudományom róla: addig bizony sok víz folyt el a Dunán.

Az alatt a neki bőszerűen nemzetünknek életére törő „egységes Austria” politikája már meg is termé gyümölcsseit, — addig én megértem Solferinot, —

Megértem (Széchenyi ravalatánál) a nemzetnek rögtönös, mintegy ösztönszerű megterését az 1848. évi magyar politikai hitvalláshoz, melyet elhagynia — nézetem szerint — soha sem kellett volna,

megértem az 1861-iki országgyűlést, az ő — viszont 1849-iki eszmék felé hajló — (belső) többségével.

Hanem azután végre azt is megértem, hogy magam le tudok mondani és megnyugodni bármily nehéz végzetemben.

És valóban le is mondtam, meg is nyugodtam.

H I R E K.

Ipolykúrti ünnep. Folyó hó 13-án szép ünnep színhelye volt Gróf Keglevich István Ipolykúrti kastélyában. Ugyanis ekkor szentelték fel a grófi család áldozatkészségéből készült házikápolnát Főtisztelendő Loczkó András, mikszátfalvai alesperes, Főtisztelendő Ambró János, szécsényi róm. katli. lelkész-zárdafőnök, Lörök István bussai r. katli. plébános és Baranyay Demeter róm. katli. hitoktató segédletével. — Az istentisztelet alatt Búcsú Mariska néhai szép egyházi éneket adott elő. A melyet a szécsényi róm. katli. leányiskola tanítónője, Klaudia-nóvér kísért harmoniumon. A grófi családon kívül jelen voltak gróf Zichy József, gróf Zichy Tivadar, gróf Zichy Ágost, gróf Zichy Gyula, Pintér Sándor, s a helybeli „Haynald” róm. katli. leányiskola és zárdafőnökője és még néhány tanító-nóvér. Az ünnepet a grófi család vendégszerető kastélyában adott családias jellegű díszelő zárta be.

Reformatus istentisztelet. Folyó hó 12-én a helybeli ág. ev. templomban Kovács S. Atadár nyarimati reformatus lelkész úgy az itteni mint a környékben levő reformatus hívekre szerezte istentisztelettel tartott a mely alkalomból ág. ev. templom egészen megtelt ájtatos hívekkel. — Istentisztelet után Huszágh Gyula ág. ev. lelkész látta szíves vendégül lelkész társát, aki bizonyára örömmel tapasztalta, hogy városunk ág. ev. lelkésze mily odaadó szeretettel és buzgósággal teljesíti hivatását. És figyelme arra is kiterjed, hogy a más vallás felekezeteivel a barátságos testvéries jóviszony állományon felálljon. Városunk lakossága Ambró János róm. katli. lelkész és zárdafőnökben valamint Huszágh Gyula ág. ev. lelkészben két oly férfit nyert akik bármely nagyobb város lelkészi karában méltó helyet töltenének be.

Választás. Szombaton, 18-án lesz városunkban a városház tanácsstermében az esküdtek és a két ürességekben levő képviselő testületi tag választása.

Népközségi gazdasági előadás. Bertha István, mint a helybeli gazdasági ismétlő-iskola tanítója, felolvasást fog tartani folyó évi november hó 19-én este 6 órakor a „Katholikus Népkör”-ben, a különböző szántásokról és a trágyagondozásokról. A felolvasások megtartásához Nógrádvármegye kir. tanfelügyelője is hozzájárult, melynek különben egész sorozata lesz a tél folyamán. Úgy a gazdaközönséget, mint a felolvasások iránt érdeklődőket ezután is meghívja az előadó tanító.

A vasárnapi munkaszünet felfüggesztése Szilveszter napján. Az idén december 31-én azaz Szilveszter napja vasárnapra esik, minél fogva a törvényes vasárnapi munkaszünet fenntartása esetén a kereskedők elesnének attól a haszonból, melyet az újévi tömeges bevásárlások hajtanak. Ez okból a fővárosi kereskedők egyesülete elhatározta, hogy kérvénnyel járul a kereskedelmi miniszterhez, az illel Szilveszter napján a vasárnapi munkaszünet felfüggesztése iránt. Nincs benne kétségünk, hogy ezt a méltányos kérelmet a miniszter teljesíteni fogja. Csak annyi hozzáadni valónk van, hogy a felfüggesztést nemcsak a főváros, hanem az egész ország területére terjesszék ki.

Közbiztonság. Vidékünkön egy idő óta a közbiztonság veszélyeztetve van a mi tekintetbe véve a csendőrség csekély létszámát és rendkívül fárasztó szolgálatát nem is csodálható. Ugyanis f. hó 13-án Buga Ferenc szécsényi lakost az Órhalom mellett lévő szállásoknál eddig ismeretlen tettes kirabolta és 40 korona készpénzét elvitte.

Zeneesték. A szécsényi iparos és kereskedő ifjuság önképző körének vigalmi bizottsága f. hó 12-én este 9 órakor rendezte a „Hungária” szálló nagytermében az első zene estét. — Addig is míg a meghívók szél küldetnek tudatja a kör vigalmi bizottsága, hogy ezen zeneesték minden vasárnap este 8 órától 12 óráig tartanak.

Sörárak emelése. A sörgyártás összes termelési tényezőinek nagymérvű drágulása, különösen az összes nyersanyagok, ezek között pedig a komló és az árpa áremelkedése, valamint a munkabérvizonyok rendezésével járó súlyos terhek a fővárosi sörözőket arra az elhatározásra bírják, hogy a sörgyártmányok árát november 15-ével általában felemeljék és pedig a hordósör árát hektoliterenként 2 korona 40 fillérrel, a palackosör árát palackonként két fillérrel. A fővárosi sörgyárak példáját követték a vidéki és horvátországi sörözők is, melyek a sör árát, nov. 15-től való érvénnyel ugyancsak 2 kor. 40 f.-rel, illetve 2 f.-rel emelték fel.

Nagydírtok változása. Csapó István, földesi és birtokos-ujfalui, összesen 1600 kat. holdas birtokát 1,228.000 K.-ért megvette dr. Szöke Jenő, parcellázás céljából.

Alkalmi Olcsón beszerezni mindennemű szönyeget, női divatképeket és különböző női divatúru cikkeket. Kézimunka különlegességeiben nagy választék. — esetleg egyes kézimunka darabok kikölcsönözhetők díjmentesen, a minták ledolgozása iránt.

Hirschfeld Miksa női divat- és szönyeget-kereskedőnél Balassagyarmaton, (Fő-út Balassa szálló épületben.)

Szombaton, folyó hó 18-án, este az „Oroszlán” vendéglőben nagy dísznótor.

CSARNOK.

Jámbor vidékiek Szécsényben.

Tagadhatatlanul sok okunk van rá nekünk nagyvdraslaknak, hogy szánakozó munkával, őseinktől öröklött nemes hűszkeséggel sajnáljuk le a hozzánk elvetődő jámbor vidékieket.

Rögtön megismerjük, hogy ki közöttünk az előkelő idegen.

Ime néhány ismertetőjel:

Felléteendő körülményeinkkel ismeretlen idegen az, aki jó ruhában mer megjelenni

a Fő-utcán, nem sejtve, hogy a hentesboltokból véreslével nyakon öntik.

Bizonyosan idegen az, aki finom cipőben mer járni aszfaltunkon, nem számítva arra, hogy a Tátrák domborművé térképéhez hasonló, városunkat keresztül szelő megyei úton levő kövezetünk vagy kavicszatunk felszakítja a lábujját.

— Kétségtelenül idegen az, aki a Pokorny kereskedőnek botosokkal- és tűzoltósapkával teli rakott kirakata- vagy pedig a Schlesinger-czég üresen kitelt Kovald dobozai előtt félórakig el tud bámulni, abban a boldogító tudatban, hogy ő most valami újat fog fel fedezni.

Egyszóval, mi könnyen megismerjük és teljes joggal lesajnáljuk a jámbor vidékieket.

A napokban szintén elvetődött hozzánk két vidéki úr. Sorra járták városunk nevezetességeit, azután vendéglőbe térnek. Semmi kétség, ezek idegenek, bort mertek rendelni a szerencsétlenek. Iszák a keserű lőret, de a jókedvük nem akar fokozódni, csak a boszuságuk nő.

Öszevesznek egy szomszéd asztalnál élő társasággal, tépett ruba, betört fej a mulatság vége. Ismét semmi kétség, hogy ezek idegenek, nem tudják, hogy a mai nagy rend mellett ilyesmi nálunk már meg nem történhetik.

Mikor a vendéglős a dulakodás jogi követelményeire figyelmeztet, sietve a vasútra hajlatnak s eltávoznak.

Minél közelebb érnek fatornyos házajukhoz, annál közelebb lépkedik a félsz az egyik szívéhez. Mit szól az ő bekötött fejéhez, tépett ruhájához a felesége, aki bizonyosan kardos, sőt a XX századiasan szólva revolveres menyecske.

Hopp! mentő gondolat! Egy közeli faluban leszáll a félték úr a vasutról. Barátjával együtt elfogyasztja a Szécsényből magával vitt 5 kiló almát, hogy otthon feleségének ne legyen mit a fejéhez vágnia. Azután hegyalogol vissza Szécsényben, egyenesen orvoshoz megy látelleletet kérni tőle, hogy egy gémes-kútnál inni akart, megbottolt s a vödör telt oly szörnyű rombolást a fején és ruháján. Ez jó melegség lesz a feleséggel szemben.

Az orvos kiállítja az írást, s hat koronát kér.

Az előkelő idegen sokalja az összeget, s kifogást keres.

— Bocsanat doktor úr, — én ch-val és y-nal írom a nevemet.

Az orvos szó nélkül visszaveszi az írást és szelépi s újat ír ch-val és y-nal.

— Tessék parancsolni, most a kétszemes munka díja 12 korona.

A nemes úr fizetett, mint egy gavallér, olyan apró pénzel, mint a köles.

Semmi kétség, hogy ez az úr előkelő idegen volt. —yi.

Szerkesztő üzenet.

K. I. Budapest. Írásait köszönjük s kérjük továbbra is azokat címünkre feladni. — Múlt lappéldányunk mind el kelt azért nem küldhetünk egyenlő többet.

B. V. G. Verselt sorra vesszük és igen köszönjük.

Szerkesztésért a kiadó felelős.

646—1911.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bgyarmati kir. törvénytörvényeknek 1909 évi 7365, 8107 909 és 6926/911 számú végzése következtében dr. Kertész Arnold ügyvéd által képv. Szécsényi Népbank javára 125 K. 58 K. és 56 K. s jár erejéig 1911. évi szept. hó 2-án fogantatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felül foglalt és 3832 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: 4 drb sertés, 1000 vályog, 3 kocsi, 1 szecskaavágó, 2 szakeke, 1 borjú, 1 szelelő rosta és egyéb ingóságok nyilvános árverésen eladhatók.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1909-ik évi V. 6736 számú végzése folytán 125 kor. tőkekövetelés, ennek 1909. évi május hó 8 napjától járó 6% kamatai, 1/100 váltódíj és eddig összesen 104 kor-ban 58 kor. tőke 1908 május 22-től 6% kamata 34 k 46 f. és 56 k. tőke 1911 márc. hó 20-tól 6% kamatai 33 k hirtőlag már megállapított 2 árverés kiütési díj 6 kor. 80 fillér költségek erejéig, Pusztatercsen leendő megtartására 1911. évi november hó 20-ik napjának délutáni 2 órája határidőűi kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbször ígérőnek, azükség esetén becsúron alul is el fognak adani.

Amennyiben az árverezendő ingóságokkal mások is le- és felül foglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi LXI. t.-cz. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1911. évi nov. hó 4.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Halló, hová oly sietve?

megyek a „Hungária” szállodába, mert azt mondják hogy kitűnően és olcsón étkezni csak ott lehet.

Abonánsok, elsőrendű ebéd és vacsora házon kívül is 52 korona.

Szombat este halászlé!

Szegedi magyar konyha!

Naponta friss thea sütemények kaphatók!

Kalmár István cukrászdájában.

Értesítés!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására adni, hogy szoba-fűtéshez kiválóan alkalma magashőfoku

elsőrendű pormentes porosz darabos, kocka vagy dió-kösznet mm-ként 3 kor. 20 f.-ért, la. légszeszgyári drb.-os koaxot 4 kor. 80 f.-ért, la. „ dió „ 5 koronáért

Legalább is 16 mm. vételnél házhoz szállítva ajánlok.

A nagyérdemű közönség szives megrendeléseit kéri teljes tisztelettel

TEPPER ADOLF,

Megjöltek!

— **Mik?**

az 1912. évi

naptárak.

Kaphatók:

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdájában

Szécsényben.

Elsőrendű tisztán kezelt borok!

ÉRTESÍTÉS!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, miszerint Szécsényben az

„Oroszlán” vendéglőt és kávéházat

kibéreltem, s azon némi átalakítást eszközölve megfelelően rendeztem be.

Legelőbb törekvésem lesz a nagyérdemű közönség becses igényeit minden tekintetben kielégíteni. — Magamat a n. é. közönség b. pártfogásába ajánlva vagyok

teljes tisztelettel

LENGYEL SÁNDOR,

vendéglős.

Friss csapolású Dreher-sör!

Glattstein Adolf, Szécsény

könyvnyomdája, könyv- és papirkereskedése
M. kir. dohány- és szivarárudaja.

Ajánlom dúsan felszerelt üzletemet mindenféle papírok- és üzleti könyvekben.

Nagy választék kredenc-, selyem- és író papírokban irodai- és rajzeszközökben.